

Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

V.Z.W.

(volwaardig afgekort V.N.A.O.-v.z.w.)

(Bestemming)

Driemaandelijks tijdschrift - 2de trimester 2007 - nr. 68
Afgiftekantoor Oostende 1

© IWB

Zie artikel blz 14

In dit nummer :

Reizen naar Canterbury en Den Helder • Windmolens op zee • Belgica Genootschap •
Soft values of seaports • Steur • 100 jaar RYCO • Klimapaus A. Capart
Lange Max • 25 jaar Nautica • Fregat Leopold I • Tentoonstelling De Boeie • Ons gazetje

Gedrukt op chloorvrij papier.

INLICHTINGEN

De Vriendenkring van het Noordzee-Aquarium Oostende werd gesticht op 1 juli 1990 als feitelijke vereniging. Op 24 februari 1997 werd de feitelijke vereniging omgevormd tot een vereniging zonder winstoogmerk volgens de wet van 27 juni 1921. De statuten verschenen in het Belgische Staatsblad op 24 april 1997 in de bijlage onder het nummer 5954 blz. 3308 en 3309. Deze statuten werden gewijzigd en gecoördineerd op 6 december 2004 als gevolg van de nieuwe V&S-wet van 2 mei 2002. De vereniging staat wettelijk bekend met het ondernemingsnummer 0460.438.808 met zetel Aquariumgebouw, Visserskaai 8400 Oostende

De vereniging: "V.N.A.O.-V.Z.W." heeft volgens art. 3 van de statuten als doel:

1. Een beweging op gang brengen ten gunste van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende en alles te doen wat van aard is om de publieke belangstelling ervoor te stimuleren.
2. Bij te dragen tot het verrijken van het patrimonium van het Stedelijk Noordzeeaquarium Oostende.
3. Voor haar leden natuur- en milieu-educatieve programma's uitwerken in verband met de fauna en de flora van de zee.
4. Het bevorderen van de maritieme cultuur.
5. Het beschermen van het milieu op zee en in de kustgebieden en het beschermen en benutten van natuurlijk en architecturaal erfgoed in Belgische zeegebieden.
6. In samenwerking met de visserij wetenschappelijke waarnemingen doen in verband met de fauna en de flora van de zee.
7. Meewerken aan duurzame ontwikkeling van de kustgebieden met visserij.

V.N.A.O.-V.Z.W. is lid van:

De Federatie der Vrienden van de Musea van België

De Cultuurraad en de Milieuraad van Oostende

De VZW Visserijfeesten van Oostende

De leden ontvangen het driemaandelijks tijdschrift en genieten, mits voorlegging van de lidkaart, gratis toegang tot het Aquarium en ook de andere stedelijke musea van Oostende. Dit wordt toegestaan door het Oostendse Stadsbestuur.

U kunt lid worden door een jaarlidgeld van **7** euro over te schrijven op rekening 280-0706209-86 van V.N.A.O. – V.Z.W. Visserskaai Oostende

Een extra bijdrage van steunende leden is van harte welkom.

Wie 12,50 euro en meer betaald, wordt vermeld in een erelijst.

Een reeks adverteerders schenken onze vereniging hun vertrouwen en steunen aldus de werking. We danken ze van harte en bevelen ze allemaal warm aan.

Het Noordzeeaquarium op de Visserskaai te Oostende is gans het jaar geopend op alle weekends en dagelijks van 1 april tot 30 september van 10 tot 12 en van 14 tot 18 uur

Op aanvraag voor groepen en scholen zijn er rondleidingen met gratis gids.

Aanvraag kan telefonisch op nr. 059 500876

of per e-mail: [Noordzeeaquarium@skynet.be](mailto: Noordzeeaquarium@skynet.be)

Verdere info op de website: <http://users.skynet.be/noordzee.aquarium>.

REIS NAAR CANTERBURY (U.K.)

Zaterdag 5 mei 2007

Opstapplaatsen:

5u.45

Parking Earth Explorer Dr. E. Moreauxlaan Oostende

6 u

Parking Maritiem Instituut MIGO Mercatorlaan Oostende

De bus met twee chauffeurs rijdt van Oostende naar Calais. De Ferry naar Dover vertrekt er te 8 uur. Na aankomst te Dover rijdt de bus naar Canterbury alwaar aankomst ongeveer te 10 uur Engelse tijd. De bus zal stoppen bij het busstation van Canterbury (coach drop of)

Iedere deelnemer brengt zijn reisdag door te Canterbury naar eigen goeddunken en heeft daarvoor ongeveer zes uur vrije tijd. Eetgelegenheid, shopping en museabezoek naar eigen keuze. Informatie daarover kunt u al een beetje lezen in ons tijdschrift en de deelnemers worden nog meer ingelicht tijdens de reis. Terugreis met vertrek te Canterbury 16 uur Engelse tijd, terug rijden naar Dover en de ferry vertrekt er te 17 u 50 Aankomst te Oostende rond 22 uur.

Deelnameprijs per persoon **28 euro**

In deze prijs is begrepen: de busreis heen en terug, de ferry reizen en de fooien voor de 2 chauffeurs)

Deelnemers moeten zich voorzien van Engels geld voor hun persoonlijke uitgaven.

Er wordt een bus (met WC) voor 52 personen ingelegd.

Wie mee wil telefoneert naar R. Coelus 059 236 237

of e-mail: robert.coelus@telenet.be

Het is nodig voor de Engelse controle uw identificatienummer van het Rijksregister mede te delen, zie daarvoor uw identiteitskaart. Dit nummer begint met de twee laatste cijfers van uw geboortjaar.

Betaling voor de reis ten laatste tot 25 april 2007 op **rek. 280-0706209-86** van de Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende

Wie meereist, krijgt enkele dagen vooraf aan de reis nog een inlichtingsbrief toegestuurd.

Wetenswaardigheden over CANTERBURY

Canterbury is de naam van een stad en ook van een district in het zuidoosten van Engeland. Het is de zetel van de aartsbisschop van de Anglicaanse Kerk. De stad ligt aan de rivier de Stour en heeft circa 35.000 inwoners.

De aantrekkingskracht van Canterbury ligt in het middeleeuwse karakter van de binnenstad en vooral in de beroemde kathedraal. Het bekendst is echter de kathedraal vanwege de moord op Thomas Becket in 1170. Door deze gebeurtenis werd Canterbury een pelgrimsoord, die Geoffrey Chaucer inspireerde tot zijn meesterwerk "de Canterbury Tales".

Tijdens de tweede wereldoorlog raakte de stad zwaar beschadigd door bombardementen. Veel oude gebouwen zijn nog overeind of zijn hersteld en nieuwbouw in het oude deel van de stad is aan strenge regels gebonden. De stad is en blijft een toeristische trekpleister en is ook een studentenstad met een drietal hogescholen.

Binnen de oude wallen is het Whitefriars shoppingcentre. In de autovrije straten van het centrum zijn vele boetieken, restaurantjes, tearooms en snackbars. Canterbury heeft een Romaans museum en een museum over de stadsgeschiedenis. Het Museum van de Canterbury Tales loont zeker ook de moeite om te bezoeken.

Dit museum geeft uitbeelding aan de verzameling van 14e eeuwse verhalen. Een groep pelgrims reist van Londen naar Canterbury. Zij besluiten om elkaar onderweg, om de tijd te doden, ieder vier verhalen te vertellen. De thema's lopen sterk uiteen en behandelen zaken als hoofse liefde, verraad, gierigheid en overspel.

Een opmerkelijk verhaal is dat van "the wife of Bath". Zij was vijf keer getrouwd en op deze reis was ze op zoek naar haar zesde man.

Groepsreis met autobus naar Noord-Holland Den Helder Alkmaar

Zaterdag 30 juni 2007.

Opstapplaatsen:

6.30 u. Parking Earth Explorer Dr. Edw. Moreauxlaan Oostende

6.45 u. Parking Maritiem Instituut MIGO Mercatorlaan Oostende

Reisweg: E40 Oostende-Gent, E17 naar Antwerpen ring en E19 richting Breda, naar E27 richting Utrecht met een koffiestop aan afrit 25 te Meerkerk. Daarna verder de A27 volgen naar A9 langs vlieghaven Schiphol en Amsterdam tot Alkmaar ring en dan N9 naar Den Helder.

Te Den Helder-Kijkduin op de kop van Noord-Holland in restaurant "Nogal Wiedus" is er een uitgebreide Noord-Hollandse BRUNCH voorzien:

Groentebouillon

Croissants, cadetten, pistoletjes, diverse soorten sneetjes brood

Jonge belegen en oude kaas

Rosbief, fricandeau, beenham met mosterdsaus

Zalm en gerookte kipsalade, pastei met champignons

Roerei met tuinkruiden

Dessertbuffet met framboos/chocoladetaart, slagroomsoesjes

Verse aardbeien en ander fruit

Bezoek aan het grote Fort en het zeeaquarium en overzicht van de Helderse haven. Daarna naar de kaasstad Alkmaar met prachtige historische gebouwen en de vele boetieken in het centrum en langs de stadsgrachten. In de vooravond wordt de terugreis begonnen met een break te Meerkerk alwaar gelegenheid tot vrij avondmaal. Terug te Oostende ongeveer 23 uur.

Deelnameprijs per persoon 50 euro

In deze prijs is begrepen de busreis heen en terug, de middagbrunch, museabezoek en de fooi voor de twee chauffeurs. Er wordt een bus (met WC) ingelegd voor 52 personen.

Wie mee wil reizen reserveert eerst zijn plaats op de bus bij R. Coelus tel. 059 236 237 of e-mail : robert.coelus@telenet.be

Daarna vooraf betalen ten laatste tot **20 juni 2007**

op **rek. 280-0706209-86** van Vriendenkring Noordzee-Aquarium Oostende. Enkele dagen vooraf aan de reis ontvangen de deelnemers nog een informatiebrief.

DEN HELDER

Den Helder is de noordelijkste gemeente van de Nederlandse provincie Noord-Holland en die regio noemt men ook de Kop van Noord-Holland of Noordkop.

Het centrum van de stad telt ongeveer een 40.000 inwoners en met de woonkernen buiten het centrum ongeveer 60.000. De kern Huisduinen is het oorspronkelijke Den Helder. Een tweede kern daarnaast werd Den Helsdeur genoemd wegens de strategische ligging voor de schepen die de Zuiderzee wilden opvaren. Den Helder heette voorheen ook 'Nieuwediep'; de inwoners zijn nog steeds bekend als "Nieuwediepers". Ze worden ook wel eens 'jutters' genoemd.

In de Franse tijd werd begonnen met de aanleg van een marinehaven. Ook na het vertrek in 1815 van de Fransen bouwden de Nederlanders Den Helder uit tot het belangrijkste steunpunt van de Marine en op vandaag is dat nog zo, want de Staf van de Belgische en Nederlandse Marine is er nu gevestigd.

De vuurtoren van Den Helder heet de LANGE JAAP. Deze vuurtoren volledig in het rood geschilderd is de langste gietijzeren vuurtoren van Europa (63,45 m) en werd gebouwd in 1877 en functioneerde vanaf 1 april 1878.

Het grote fort KIJKDUIN werd in 1811 gebouwd in opdracht van Napoleon Bonaparte.

Het Marinemuseum en het Reddingsmuseum zijn dichtbij de veerhaven die de verbinding maakt met het waddeneiland Texel. Den Helder is ook vissershaven en heeft een visafslag.

Er is een zeevaartschool waar de adelborsten (toekomstige marineofficieren) gekweekt worden en verder telt Den Helder verschillende beschermde natuurgebieden waarvan het gebied Balgzand heel veel watervogels herbergt en waar lepelaars ook broeden.

ALKMAAR

Alkmaar is een stad die bekend is voor de kaasmarkt op vrijdagochtend.

De stad heeft karakteristieke oude grachten, café's, restaurants en

fort Kijkduin HUISDUINEN

Het spannendste fort van Nederland!

winkels in een aangename sfeer.

Sedert de tweede wereldoorlog heeft de stad zich fel uitgebreid en er kwamen steeds maar woonwijken bij. Het oude centrum werd in 1988 aangewezen tot beschermd stadsgezicht, werd geres- taureerd en is goed bewaard. Men vindt er het stadhuis, de vismarkt, de accijnstoren, de kade, in de Waag, het kaasmuseum, enz.

WINDMOLENS OP ZEE

In ons vorig tijdschrift werd een artikeltje gewijd aan de oprichting van "Belgian North Sea Wind Energy Platform". Dit platform wordt gedirigeerd door de VZW Flavio die instaat voor de communicatie binnen en vanuit dit platform.

De minister van Energie, Marc Verwilghen, en de minister van de Noordzee, Renaat Landuyt sloten met de toekomstige windexploitanten (C-Power, Eldopasco en Belwind) een overeenkomst die voorziet in de oprichting van dat platform.

Ik heb op 12 december 2006 daarover drie vragen gesteld aan minister Renaat Landuyt

1. *Wie is VZW Flavio? Zijn dat die van "Uitblazen"?*
2. *Wie zijn de investeerders voor de drie mogelijke windexploitanten op zee?*
3. *Tellen de investeringen van buitenlanders voor hun quota of voor de Belgische ?*

Op 8 januari 2007 ontving ik het antwoord van de minister:

"Wat uw eerste vraag betreft, is het zo dat Flavio een vzw is gespecialiseerd in productontwikkeling (creatie), productpresentatie en consultatie in de domeinen van cultuur en ecologie. Flavio werkt hoofdzakelijk op basis van opdrachten. Sinds 2006 neemt het domein van de ecologie een niet onbelangrijke plaats in in de werking. De Noordzeecentrale vormt een cel van de vzw Flavio.

U stelde in uw mail ook de vraag wie de investeerders zijn voor de 2 miljard euro. Voor het project C-Power is dit Interelectra, Dredging International, Ecotech Finance, Socofe en EDF Energies Nouvelles.

Voor Eldepasso is dit Electrawinds, Depret NV, Aspiravi en Colruyt (WE-Power)

Voor Belwind is dit Ecofys, Evelop en Ecoventures.

Tenslotte vroeg u of er buitenlandse investeerder zijn die dan de Belgische windmolens op hun quota zetten voor de percentages die moeten gehaald worden inzake het verdrag van Kyoto. Het is zo dat de rechten gebonden zijn aan de territoriale grond. Dus wat geproduceerd wordt is voor rekening van België.

Samen vertegenwoordigen de 3 units een 100% private investering van ongeveer 2,1 miljard euro, inclusief aanleg en uitbreiding van het bestaande hoogspanningsnet van ELIA met 180 km 150 kv kabels en 240 km 33 kv Kabels. Dit is de grootste privé-investering in België van de laatste jaren.

Indien u op de hoogte wil blijven van de allernieuwste ontwikkelingen omtrent dit thema of mijn mobiliteitsbeleid in het algemeen, zou ik graag mijn eigen website www.ministerlanduyt.be aanraden.

Ik hoop u met dit antwoord van dienst te zijn en als minister van Mobiliteit u niet teleur te stellen. Indien u nog verdere vragen, opmerkingen of suggesties heeft, laat dan zeker niet na om mij opnieuw te contacteren.

Met vriendelijke groet

Renaat Landuyt

Minister van Mobiliteit en de Noordzee"

Bovenstaande tekst is de ongewijzigde tekst van de brief van 8 januari 2007 van Minister Renaat Landuyt aan vraagsteller Robert Coelus, voorzitter V.N.A.O.

HET BELGICA GENOOTSCHAP

Na de ontdekking van het wrak van het poolschip De Belgica zijn er stemmen op gegaan om dit schip te lichten en als maritiem erfgoed te bewaren. Dit zou zeer moeilijk zijn en door een groep gedreven personen heeft men het idee opgevat om er een replica van te bouwen.

Onder impuls van Willy Versluys, Oostendse reder, werd het Belgica Genootschap opgericht waarvan de doelstellingen als volgt werden geformuleerd:

- Het samenbrengen van alle geïnteresseerden in het maritiem historisch erfgoed en de polaire geschiedenis in het algemeen
- Een bijdrage te leveren tot de wetenschappelijk kennis van ons maritiem erfgoed en de maritieme geschiedenis in het algemeen.
- Een bijdrage te leveren tot de geschiedenis van de wetenschap en de maritieme archeologie en de polaire wetenschap en de geschiedenis van de Belgica (1884-1940)
- Een bijdrage te leveren tot de problematiek van conservering en ontsluiting van historische vaartuigen en maritiem erfgoed.
- Een bijdrage te leveren aan het polair onderzoek, ontdekkingen en opzoeken
- Het creëren van een maatschappelijk draagvlak waardoor maritieme geschiedenis en maritiem erfgoed voor iedereen toegankelijk wordt.
- Sesibilisering van het grote publiek door het benadrukken van het educatieve karakter van diverse door de erfgoed voor iedereen toegankelijke projecten

Leden van het Genootschap:

Willy Versluys • Walter Loy • Tony Van Autenboer • Tom Lenaerts
 • Jean-Louis de Gerlache • Jan Mees • Tomas Termote • Kjell GKjaer • Marnix Pieters • José Reynaert

Wie meer wil weten surft naar www.belgica-genootschap.be

Begrafenis op Antarctica van poolreiziger Danco die stierf aan boord van de Belgica op 6 juni 1898.
[uit boek "Voyage de la Belgica" van Adrien de Gerlache]

SOFT VALUES OF SEAPORTS

A Plea for Soft Values Management by Port Authorities

Eric Van Hooydonck

Op 24 maart 2007 werd het tienjarige bestaan gevierd van het Autonoom Gemeentebedrijf Haven Oostende (AGHO). In een kleurrijke folder met titel "Een afspraakje op de kaai" werden de Oostendenaars uitgenodigd om op negen verschillende plaatsen de zeehaven te bezoeken. Telkens werd deskundige uitleg verschaft. Daarmee was er de mogelijkheid om het brede publiek kennis te laten maken met wat er allemaal in de handelshaven van Oostende gebeurt. Spijts het gure weer en de korte duur (van 14 u. tot 18 u) waren er toch heel wat Oostendenaars opgedaagd voor dit bezoek. Ook zijn de tweejaarlijkse open-havendagen een goed initiatief om het publiek dichterbij het havengebeuren te brengen, met andere woorden het zijn zachte havenwaarden.

Eric Van Hooydonck, professor in recht aan de universiteit van Antwerpen heeft op de jaarlijkse conferentie van de Europese Zeehavenorganisaties te Stockholm op 1 juni 2006 een pleidooi gehouden voor meer aandacht en planning van de zachte havenwaarden

Bovenstaande titel verwijst naar dit pleidooi dat in het Engels werd gehouden en bestaat uit een tekst van 53 pagina's A4 formaat

Korte samenvatting

In de huidige samenleving hebben zeehavens een zeer negatief imago dat hoofdzakelijk toe te schrijven is aan de druk op het milieu en de pollutiegevaars die ze veroorzaken, de dubieuze reputatie van de scheepvaartindustrie, de ontvolking van de havengebieden en de strikte utilitaristische uitbouw van havenfaciliteiten.

Noch de inspanningen voor publieke relaties, noch de betere economische ondersteuning voor nieuwe plannen en projecten, noch de bewustmaking van het havenbeleid kan bij een breed publiek de aanvaarding van de havens doen herleven. Zulke inspanningen zouden moeten aangevuld worden met uitgebreide, alles omvattende plannen en strategieën voor het beleid van het zachte waardenmanagement, dat opbouwt, promoot en verder de talrijke niet-economische pluspunten en aspecten van zeehavens ontwikkelt. De Europese Unie heeft zijn eigen verantwoordelijkheid om zulke initiatieven te steunen.

De paper wordt onderverdeeld in:

1. Het negatieve beeld van zeehavens
2. Harde waarden en het verminderen van de publieke steun voor zeehavens
3. De functie van zachte waarden voor zeehavens
4. Het management voor zachte waarden in zeehavens

Daarin zien we een frappant zinnetje:

"Iedere zeehaven die zichzelf respecteert heeft een maritiem museum"

Wie het volledige pleidooi leest zal wel tot de conclusie komen dat er voor de zeehaven Oostende nog heel veel werk aan de winkel is om de zachte havenwaarden te verwezenlijken en dat enkele opendeuruurtjes bijlange niet voldoende zijn en alleen maar een klein schoorvoetend beginnetje zijn.

Wie interesse heeft en meer wil weten surft op internet naar bovenstaande Engelse titel.

R.C.

N.86 Surcouf vangt kostbare steur

Het Nieuwpoortse kustvissersvaartuig N.86 Surcouf, dat zondag 11 februari 2007 uitvoer voor de garnaalvisserij, kwam maandag thuis met een flinke steur. Het dier dat 130 cm lang en 20kg woog werd gevangen ter hoogte van Westende en in een bak aan boord in leven gehouden..

Een merkteken op de staartvin wees op de herkomst van de kwekerij. De vismijndirectie nam contact met de Beheerseenheid van de Noordzee BMM die bevestigde dat de steur afkomstig was van een Frans kweekprogramma. Na onderzoek door een bioloog werd de steur in de havengeul overboord gezet door de bemanningleden Rudy Beukels, Wesley Vandamme en Sadi Smaghe.

Het dier was voorzien van een Frans merkplaatje. Het maakte de identificatie van de beschermde Atlantische steur (*Acipenser sturio*) gemakkelijker. De steur was afkomstig van het estuarium waar de rivieren de Gronde en de Dordogne samenvloeien en waar de vis op 27 augustus 1996 werd uitgezet. De Atlantische steur is zo

goed als uitgestorven. Enkel in het Franse gebied hebben steuren zich nog voort geplant. De laatste voortplanting werd er waargenomen in 1995. Het dier dat nu voor onze kust werd gevangen is vermoedelijk één van de dieren die toen geboren werden. De gevangen steur moet dus ongeveer twaalf jaar oud zijn en nagenoeg geslachtsrijp, wat hem zeer waardevol maakt. De hoop om deze diersoort van een volledig uitsterven te behoeden rust nu op een honderdtal bijna volwassen exemplaren die zich in gevangenschap bevinden in kweekcentra in Frankrijk en in Duitsland.

Gezien de wettelijke beschermingsstatus in alle landen van Europa moeten vissers de vangst van een steur melden en levende exemplaren terug in zee zetten.

Maar ondanks campagnes als "Red de Steur" zijn weinig vissers daarvan op de hoogte.

Artikel gedeeltelijk overgenomen uit HVB maart 2007 met toelating van de steller Guido Walters
Foto op de voorpagina is eveneens van Guido Walters en met toelating eenmalig gepubliceerd door V.N.A.O.

Acipenser sturio of de gewone steur

Er zijn verschillende soorten steuren. Het is een familie van primitief gebouwde beenvissen waarvan niet alle delen van het skelet verbeend zijn. Steuren hebben een lange snuit en langs het lichaam rijen huidplaten, zeer grote verbeende schubben. De staart eindigt in een bovenste lob. Steuren komen alleen voor in het Noordelijk Halfrond en zijn talrijk in Azië en Amerika. Ze leven in of paaien meestal in zoet water of trekken van daaruit naar zee. Men noemt ze daarom anadrome vissen.

Atlantische steur: Acipenser sturio Linnaeus

Engels: Sturgeon

Frans: Esturgeon

Duits: Stör

Italiaans: Storione

De maximale lengte is 4 meter.

De rug is bruingrijs, grijze flanken, buik geelwit. De uitstulpbare bek is onderstandig zonder tanden

Aan de bek zijn vier tastdraden, waarmee naar kleine bodemdieren wordt gezocht

De onderlip is gespleten Op de rug zitten tot 13 schildjes, aan de zijkanen 30 tot 44 en op de buik 9 tot 11 en dat samen vormt vijf rijen huid- of schildplaatjes.

De steur groeit betrekkelijk snel. Tien jaar oude vissen bereiken al 1,50 meter en hun gewicht gaat tot 300 kg bij een lengte van 3,5 tot 4 m.

Het is een trekvis en een rover van zanderige en leemachtige zeebodems. In de paaitijd zwemmen ze de rivieren op De eitjes bij het wijfje zijn de bekende kaviaar. Gewoonlijk is het gewicht van de kuit 15% van het totale gewicht. Een steur van 20kg levert al gauw 3 kg kaviaar.

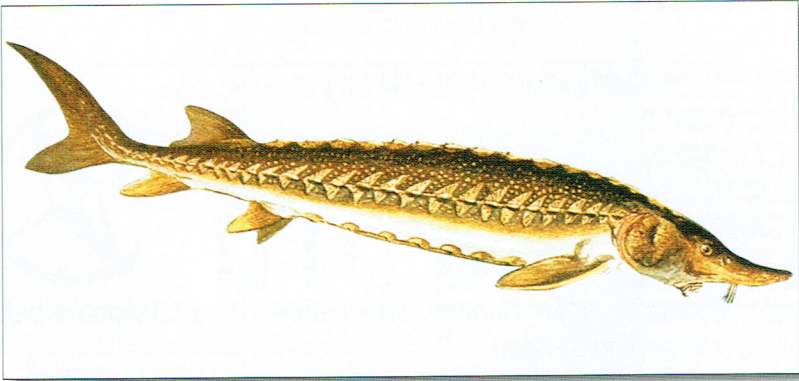
De monding van de Gironde was vroeger tijden het belangrijkste steurvanggebied van Europa

In België en Nederland zijn sinds de jaren vijftig geen steuren meer opgemerkt in de rivieren.

In het verleden was het vlees van de steur voorbehouden aan de adel

en de gegoede burgerij die de visrechten bezaten van de rivieren waar de steuren voorkwamen.

Thans is de steur zeldzaam in de Europese zeeën en de afname kan men toeschrijven aan overbevissing, pollutie van de rivieren, vernietiging van de paaigronden en de bouw van dammen en andere waterwerken. De steur is voor onze kuststreken beschermd en mag niet verkocht worden in vismijnen.

KAVIAAR, HET ZWARTE GOUD

Kaviaar is afkomstig van de steur die nog steeds voorkomt in de Kaspische Zee. Voornamelijk de Russen en de Iraniërs houden zich bezig met de vangst op de steuren en de productie van kaviaar. De Kaspische zee is qua voedingsbodem, temperatuur van het zeewater en de klimatologische omstandigheden een optimale plek voor de steur. De belangrijkste vangsten vinden plaats in het voor- en najaar. De Steur komt dan naar ondiepere gedeelten van de Kaspische Zee om kuit te schieten.

We kennen drie basissoorten steuren: SEVRUGA, OSCIETRE en BELUGA.

De verschillende soorten kaviaar zijn genoemd naar de steur waarvan het afkomstig is.

De Sevruga kaviaar is licht tot donkergrijs van kleur en heeft een relatief kleine korrel (de vis weegt circa 35 kilo en is daarmee de kleinste van de drie) en heeft een sterk gekruid aroma.

De Oscietre kaviaar is donkergrijs met een gouden gloed. Op de achtergrond proeft men een zachte notensmaak. De korrel is wat groter omdat het een grotere vis betreft (circa 60 kg)

De Beluga steur is de grootste van de drie. Hij weegt meestal 200 kilo. De Beluga kaviaar is donkergrijs van kleur en heeft een mooie zachtzilte smaak. Iedere steur heeft 15 % van haar lichaamsgewicht aan kaviaar bij zich.

Welke kaviaar is de beste? Dat moet je zelf uitmaken volgens je eigen smaak.

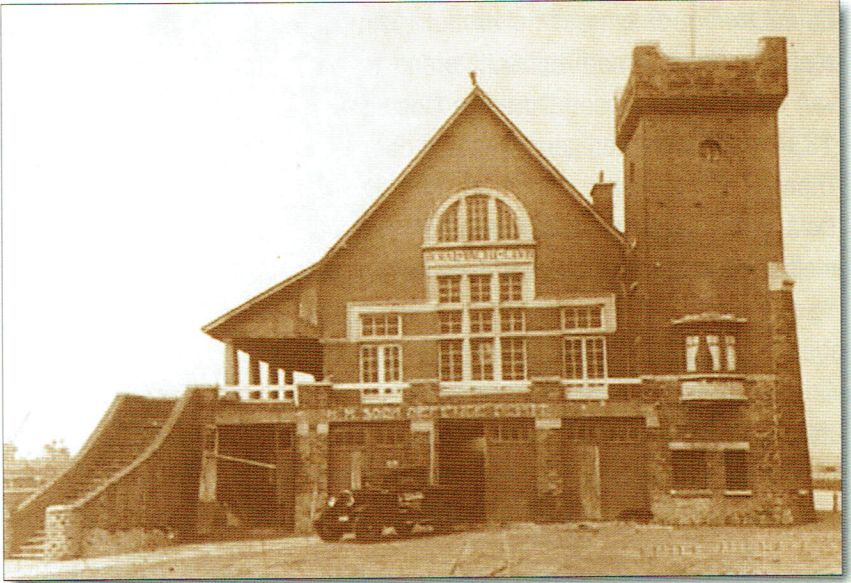
Wat drinkt men bij kaviaar?

Sommigen prefereren wodka maar de smaak van wodka is sterk en vaak overheersend. Veel beter is een mooi glas droge witte wijn maar de allerbeste combinatie met kaviaar is champagne.

Hoe eet men kaviaar? Gewoon puur uit het blik (Gebruik geen zilveren of ander metalen lepels; dit beïnvloedt de smaak. Beter is een plastic lepel.) Men kan desgewenst toastjes of blini's (dun klein pannenkoekje) erbij nemen. Sommigen vinden een weinig slagroom erbij erg lekker. Toch is het puur het lekkerst.

Kaviaar is verkrijgbaar in blikken van 30, 50, 125 en 250 gram en is mits gekoeld en ongeopend bewaard circa drie maanden houdbaar. Een lekkernij die duur betaald moet worden.

HONDERD JAAR CLUBHUIS VAN DE JACHTCLUB RYCO

In de Dr. Edw. Moreauxlaan van Oostende wordt de bedding van de kusttram verlegd en is men daar thans druk aan bezig. De tramlijn zal rakelings langs het clubhuis van de Ryco lopen maar de toegang langs de monumentale trap blijft verzekerd. Gelukkig werd in 2002 het honderdjarige gebouw beschermd als erfgoed.

Het clubgebouw werd op 22 juli 1906 plechtig geopend. Het was getekend door de vermaarde architect Georges Hobé en had toen 125.000 frank gekost. Die som werd bijeengebracht met obligaties waarvan een behoorlijk aantal waren onderschreven door Leopold II. Maar ook veel leden van de club hadden ingetekend en zo komt het dat de Yachtclub d'Ostende, later Royal Yacht Club d'Ostende (RYCO) sinds honderd jaar exclusief en onvervreembaar over een eigen gebouw beschikt.

HOE HET BEGON

Vanaf de oprichting in 1846 onder de naam "Cercle des Régates", werden alle vergaderingen en bijeenkomsten van deze jachtclub gehouden in "Le

Cercle du Phare”, een ruim houten gebouw uit 1848, opgetrokken rond de vuurtoren, daar waar nu bij het Klein Strand het monument van de zeelieden staat. Vanop een schitterend terras konden start en aankomst van de regatta's tussen Dover en Oostende worden gevolgd die al sinds 1834 jaarlijks werden georganiseerd door de "Royal Victoria" en de "Royal Thames" uit Londen.

De "Cercle des Régates" zorgde voor vertrek en aankomst in Oostende en stelde prijzen ter beschikking. Het was een zeer elitair gebeuren.

Le Cercle du Phare [Schilderij van J. Ensor]

Toen in 1878 het gebouw “ Cercle du Phare” werd afgebroken, was dat een kleine ramp voor de vereniging, die inmiddels was omgevormd tot “Yachtclub d’Ostende”. Van toen af werden de mogelijkheden van een eigen gebouw afgetast en in 1906 was het eindelijk zo ver.

ALS EEN ROTS IN DE BRANDING

Het clubhuis als een speerpunt in de haven naar zee toe gebouwd staat op opgespoten en dus niet zo stabiele grond. Bij het uitdiepen van de haven in 1944 en reparaties aan de damwanden in 1970, zakte het gebouw bijna vijftien centimeter weg maar hield stand. Het was in de tweede wereldoorlog bezet en uitgerust met kanonnen en zoeklichten. Het huis doorstond het allemaal zonder veel schade, tot na de Bevrijding de Britten het betrokken en er in een mum van tijd een puinhoop van maakten. Het duurde jaren eer het decor in zijn oorspronkelijke pracht hersteld was, maar het lukte.

Weer dreigde onheil toen een masterplan voor de Oostendse haven voorzag in het aanleggen van een zeesluis om het industriepark Plassendale rechtstreeks te verbinden. Het tracé liep recht door het clubgebouw dat dus gedoemd was te verdwijnen. Langs de Spuikom werden huizen onteigend en later afgebroken en zelfs het gebouw van het Koninklijk Werk IBIS ging moeten verdwijnen. Gelukkig voor de jachtclub is van dat masterplan niets in huis gekomen

Het bestuur van de RYCO met de commodores R. Ouvry en J.P. Mestdagh kregen het gedaan dat het mooie clubhuis als monument werd beschermd en is er zekerheid dat het gebouw blijft

Maar buiten het gebouw werd toch geknabbeld aan de voorliggende grond en de parking voor de auto's wordt erdoor verkleind ook ligplaatsen voor de jachten werden verminderd.

Het is wel zo dat clubleden van RYCO om hun clubhuis te bereiken over een tramspoor zullen moeten wat zeker geen toegangsverbetering is.

(Naar een artikel in North Sea News van RNSYC 2/2006)

Zaterdag 10 maart 2007: Uitreiking van de trofeeën 2006. De laureaten met hun dames samen met bestuursleden V.N.A.O., schepen Yves Miroir en havenkapitein P. Vermandel

Klimapaus André Capart

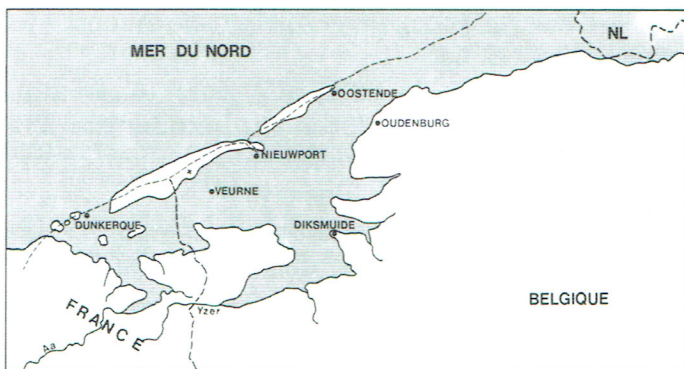
Het boek "L'Homme et les Déluges" of De Mens en de Zondvloedën verscheen in februari 1986 en werd gedrukt door de drukker-uitgever Hayez. Oceanograaf André Capart heeft samen met zijn vrouw Denise die archeologe was dit lijvig boek van 340 pagina's samengesteld en heeft het daarin over al de klimaatveranderingen waarmee we nu om de oren worden geslagen sedert de film van Al Gore.

Spreekt men nu beangstigend over het smelten van de poolkappen, de opwarming van de aarde en de mogelijkheid van overstromingen dan heeft het echtpaar Capart dat al gedaan meer dan twintig jaar geleden.

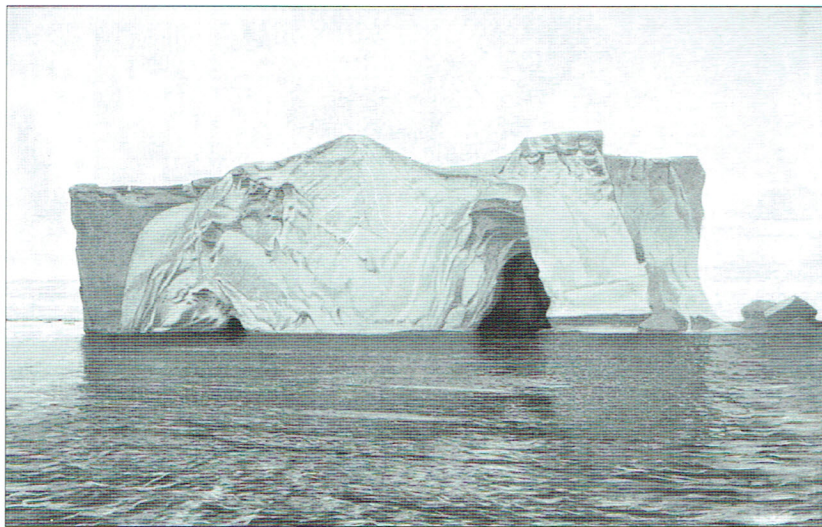
Uit de bijbel kennen we de zondvloed ten tijde van Noé. Deze overstroming zou zich situeren zo'n 6500 jaar geleden. Maar daarvoor zijn er in de loop van de aardegeschiedenis meerdere zondvloedën geweest. A;Capart heeft wereldwijd in de zeeën sondages of peilingen gedaan en komt tot de conclusie dat hij overal dezelfde tekens van waterkatastrofen vindt op diepten van -110 en -55 meter

Sinds 18.000 jaar is het zeeniveau gestegen van -110 m tot -55 m en dan van -5m vooraleer te schommelen rond het huidige nulvlak.

Het nulvlak van de zee is een menselijk gezichtspunt. Nooit is het zeeniveau stabiel.

Door de laatste transgressies bij het begin van onze jaartelling waren de dorpen Oostende en Coxyde geïsoleerd van het vasteland door het estuarium van de IJzer. (p. 309)

Tafelijsberg met grotten (boek Belgica - A. de Gerlache)

De actuele variaties van het zeeniveau van 3 tot 5 m zijn van onbekende oorsprong en hebben een periode van ongeveer 400 jaar.

De periodiciteit van de ijstijden is ongeveer 110.00 jaar en komen overeen met de variaties van de ecliptica. Theoretisch zijn we nu in een interglaciale periode.

Sinds de industriële periode vanaf 1840 is de productie van CO₂ door de mens steeds maar toegenomen. Spectaculair is de toename sinds 1900 om op vandaag fabelachtige hoogten te bereiken.

Sinds 1950 is de wereldoceaan verzadigd en neemt steeds dezelfde hoeveelheid CO₂ op.

Metingen gedaan in tropische en koude zeeën tonen aan dat het phytoplankton maar leeft in wateren van minder dan 20 graden en afhankelijk is van de hoeveelheid oligo-elementen in het water, zoals zink, koper, ijzer, silicium enz.

De klimatologen kunnen de opwarming van de aarde door CO₂ voorzien maar zijn niet in staat de datum te bepalen van het afglijden en smelten van Antarctica en dus de snelle stijging van het zeeniveau tot ongeveer 5 m.

(Ideeën uit Le Prochain Déluge ou le dernier chapitre de "l'homme et les déluges" 1989)

LANGE MAX

De levensgeschiedenis van Omer Delbaere

Ik ontmoette hem in 1954 in zijn woonst in de L. Spillaertstraat te Oostende toen ik als dienstplichtige bij de Zeemacht werd ingelijfd en hij me stellig aanraade om reserveofficier te worden.

Het merkwaardige leven van deze aalmoezenier van de Zeemacht werd beschreven door Jozef Geldhof pr. in IV 1967 van het Necrologisch jaarboek van de Geestelijkheid uit het bisdom Brugge. Via E.H. Dirk Demaeght, huidige aalmoezenier voor de visserij, en zuster Edith Vanhooren kon ik dit levensverhaal van die zeeman in het bezit krijgen om het in extenso in ons tijdschrift te publiceren, waarvoor ik hen hartelijk dank. R. Coelus

Omer Delbaere werd geboren te Poperinge op 2 maart 1891 en stierf te Gent op 21 juni 1967.

Precies vijfenzestig was Omer Delbaere toen hij, aalmoezenier van de Zeemacht met dertig jaar actieve dienst, op rust ging. Anderen zouden nog maar een stil postje gezocht hebben waar de herinnering aan het verleden als een herfstzon de levensavond zou verblijd hebben. Voor Omer Delbaere was het echter een eindpunt. Er kon geen ander leven meer zijn buiten de zee die zijn grote liefde zou blijven ook in de maanden van ziekte toen hij haast alles had vergeten. Dan droeg hij in zijn huis in de Leon Spilliaertstraat te Oostende nog de H. Mis op in zeevaartstijl: als retabel van zijn huisaltaar had hij de maquette geplaatst van "de Billet" het schip waarmee hij talloze keren was uitgevaren.

Om die fatale klip van de verplichte rusttijd te vermijden had hij er eerst aan gedacht naar Engeland uit te wijken, het vaderland der maritieme harten, waar hij vrienden telde.

Dan had hij een tijdlang met het plan rondgelopen een jacht te kopen en zijn laatste jaren als een echte zeeman te slijten in het bereik van

allen die zijn verliefdheid op de zee deelden en van zijn oud-studenten en gewezen confraters van het O.L.V.-College die met "LANGE MAX" een zeesympfonie zouden beluisteren onder het drinken van een gesmokkelde dubbele whisky. Daar zouden zijn schaars geworden jeugdvrienden hem nog verteld hebben over de tijd voor zijn intrede bij de Zeemacht over de geboorteplaats Poperinge, over de "keikoppen" met hun onverstoortbaar équilibre en hun ingeboren zin voor maat. Over de stille jeugdja-
ren in het anders drukke huis van zijn vader, de handelaar in granen en meststoffen. De studententijd aan het Poperings St-Stanislascollege waar Edmond Verhamme allen zonder uitzondering deelachtig maakte aan de liefde voor de studie en waar surveillant Medard Lambrecht keikoppigheid aanleerde meer als een product van wilstraining en deugd dan van erfelijke aanleg. De vakantietijd ook en de studentenbond; dagelijks mis in de O.L.V.kerk, zangstonen met studentenliederen vol gloed- en Omer had een stem!- Uitstappen naar de hoogten langs en over de "schreve" die toch ook geen volledig onwinstgevende tijdpassering waren, want smokkelen was een lokale hebbelijkheid die de latere aalmoezenier van de Zeemacht nooit meer kwijt zou raken.

Dan de seminarietijd. Nooit heeft hij er aan onnatuurlijke of overdreven ingekeerdheid gedaan. Hij liet de natuur haar recht en na de besloten uren van studie kon hij kinderlijk levenslustig zijn. De mogelijkheden in en rond de seminariegebouwen waren ook legio: excursies op verboden plaatsen, op hoge zolders om b.v. het wekkerspel van de destijds hese "Poupaert" te verbeteren of langs de katacomben van Ter Duinen waar hij eens een opslagplaats ontdekte van het winterfruit Zoals onze eerste ouders weerstond hij op zulke ogenblikken nooit aan de bekoring van de gezonde appelblos.

En dan plots, midden die stille bezinningstijd, de grote beroering in augustus 1914. Hij zat met vakantie in de uithoek van het land waar enkele weken later de frontlinie werd gevormd die vier jaar stand zou houden. Zijn even grote broer Jozef was dan al sedert 1910 principaal te Veurne, maar Omer bracht de eerste oorlogsmaanden toch nog liever door te Poperinge in de Kasselstraat, en in het voorjaar van 1915 werd hij door Mgr. Dewachter onderdiaken gewijd.

Toen het hoekje onbezet Belgë al te zeer onder vuur genomen werd week de studerende jeugd van Veurne en Poperinge uit naar Frankrijk. In september 1918 hing te Martigny op de grote baan van Caen naar Bayeux aan de ingang van een kasteellaan een beschilderd plankje- 't laatste decoratief werk van Joe Engelsch- met het opschrift " Belgisch College,

Veurne Poperinge" Officieel was Omer Delbaere aangesteld als econoom van zijn broer Jozef die de directie van dit geïmproviseerd dubbelcollege in handen had, terwijl principaal Firmin Hondeghem van Poperinge als reservewiel diende.

Het "Duynenblad", orgaan van de Brugse seminaristen in 't onbezet gebied, meldde in maart 1918:" Over enige dagen kwamen hier aan de dimissoriales ofte wijdingsbrieven onzer geliefde confraters Omer Delbaere, J. Permeke, J. Vandenabeele en M. Huyghe" en in het volgend nummer verscheen het bericht dat Omer Delbaere op 30 maart 1918 te Parijs in de "Chapelle des Carmes" diaken werd gewijd door de bisschop van Verdun. Een maand later ontving hij uit de handen van Mgr Lemonnier, bisschop van Bayeux, de priesterwijding.

De laatste oorlogsmaanden en het voorjaar van 1919 bracht Omer Delbaere nog te Martigny door, maar in de goede week van 1919 was hij bij de karavaan die naar België terugkeerde.

Zijn eerste officiële benoeming ontving hij in september 1919: leraar van de derde klas (1e jaar) van de moderne afdeling aan het bisschoppelijke college te Tielt, maar reeds een jaar later is hij te Oostende nu als leraar van de vijfde handelsklas. Ongeveer acht jaar is hij er leraar geweest en om zijn rijzige gestalte gaf de naoorlogse jeugd hem de bijnaam van "Lange Max", volkse benaming van een stuk achtergebleven zwaar geschut dat onder de oorlog samen met de "Dikke Bertha" en andere frontreuzen een deel van West-Vlaanderen op zijn grondvesten had doen trillen. Buiten die martiale bijnaam was er niets oorlogszuchtig aan Omer Delbaere, integendeel. En zo er dan een gelijkenis bestond tussen de rustige flegmatieke Poperingenaar en dat historische geschut, dan bestond die hierin: Omer Delbaere opende in het korps der leraars niet zo heel dikwijls de mond, maar als dit eens gebeurde dan luisterde iedereen. Voor de rest was hij de buitengewone dienstvaardige collega die met succes ter hulp werd geroepen wanneer er hoge en lange radioantennes op de daken van het college moesten gespannen worden. Sportief was hij voor die tijd zonder twijfel. Zo leerde hij 's zomers stiekum, na de morgenmis zwemmen in het bassin van het sanatorium Dr Delcroix en de 'Soeurs de Charité" lieten oogluikend begaan omdat hun aalmoezenier hen zo trouw ten dienste stond. Delbaere was ook een der eersten die het aandurfde om plaats te nemen in een vliegtuig dat een proefrit maakte boven de daken van Oostende en op het koersplein kon hij- tegen de gewoonten onder de geestelijkheid- zich

wagen aan het nobele kansspel. Kortom een levenslustige en sportieve persoonlijkheid die alle eigenschappen vertoonde om het matrozenleven tot het zijne te maken

En toch kwam die benoeming op een onverwachte manier. Als geneesmiddel tegen zijn verzwakt ademhalingsstelsel- hij was dan reeds een verwoede kettingroker-werd hem de zee aangeraden. Dat kwam de bevoegde instantie ter ore en op 26 april werd hij aalmoezenier van de zeedienst in vervanging van de Limburger E.H. Juwijns. Die zeedienst ressorteerde dan onder het Ministerie van Verkeerswezen en het schip waarop Omer Delbaere op terecht kwam was de Zinnia, een visserijwachtschip dat door België in Engeland was aangekocht. Hij was daarbij, samen met zijn confrater E.H. Dobbels, verbonden aan de Zeevaartschool van Oostende waar het personeel werd opgeleid voor de staatsschepen, zoals de mailboten van de lijn Oostende-Dover, de loodsboten, lichtschepen, sleepboten, boeileggers en reddingsboten. Het was dan ook niet te verwonderen dat hij na enkele jaren heel wat bemanningsleden van die schepen kende.

Jarenlang heeft hij door het contact met de zee en de matrozen zijn roeping leren ontdekken en zijn grote liefde tot de zee gevoed. Die liefde voor de zee is iets waar een zeeman niet mee te koop loopt. Om reden van zijn afgezonderd leven op zee is hij eerder mensenschuw of tenminste weinig communicatief. Als hij nu iemand ontmoet die deze liefde deelt, dan opent hij zich en ontstaat een diepe vriendschap.

Dat is het geheim geweest van de grote invloed die Delbaere in de mid-
dens van het zeewezen heeft uitgeoefend. In zijn optreden immers had hij niets van de zielenjager, de pastoor ter zee, die voor alles een boodschap wil verkondigen. Hij had daarbij gezond verstand genoeg en mensenkennis om te weten dat de basis van alle ernstige beïnvloeding bestaat in het aanvaarden van de mensen zoals ze zijn. Hij had de kostbare eigenschap het goede in zijn omgeving te zien en daarop te bouwen. Hij mengde zich derhalve nooit in gesprekken waar men kwaad van iemand vertelde en het ergste wat men hem over een zeeman kon horen zeggen was "hij heeft geen herte". Maar bijna steeds was het "brave jongen". Zijn omgeving wist dat men op de aalmoezenier kon rekenen om tal van familiale aangelegenheden te regelen en in de soms lastige opdrachten slaagde hij meestal. Hij genoot dan ook het volle vertrouwen van zijn mannen want hij beschouwde het als zijn plicht 's nachts zijn kajuit te verlaten om op de brug te gaan praten met de mannen die van dienst waren. Vaak ging

hij ook van op de Zinnia mee in de sloepen die uitvoeren om de vissers te bezoeken.

Als zeeman was Omer Delbaere ook spoedig een bewonderaar van Engeland met zijn sterke, maritieme traditie. Maar hij is volledig Engelsman geworden door zijn vierjarig verblijf aldaar onder de Wereldoorlog II.

In mei 1940 vluchtte hij in gezelschap van confrater Dobbels met de mailboot Prinses Marie-José naar Engeland. De Vier oorlogsjaren betekenden voor Delbaere een tijdelijk stilleggen van zijn contacten met de volle zee. Terwijl aalmoezenier Dobbels zich inliet met de Belgische vissers te Plymouth ging Delbaere zich te Liverpool vestigen in dienst van het werk der zeelieden "Apostolatus maris". Zijn taak bestond erin de kleine haventjes te bezoeken waar Belgische vissers en zeelieden werkten.

In september 1944 kwam Omer Delbaere met een Engels schip voor pantservervoer via Dieppe naar België terug. De "Belgian Sector of the Royal Navy", zoals de Belgische Zeemacht werd genoemd nam haar intrek in de St-Ignatiuschool te Antwerpen. Ook Omer vertoefde de eerste naoorlogse maanden in de Scheldestad waar hij de beschieting met de gevreesde V-bommen meemaakte. Tot 1949 bleef de Belgische Zeemacht die nu ressorteerde onder het Ministerie van Landsverdediging onder de Engelse naam leven. Daarmee had Omer Delbaere ook een militair statuut gekregen. Dat verheugde hem slechts matig want hij had een hekel aan alles wat naar organisatie en administratie rook. Regelmatig moet hij ook de bijeenkomsten bijwonen van de legeraalmoezeniers. Hij was van nature te gepondeerd om te haten, maar in de bijeenkomsten stak hij zijn voorliefde tot de marine niet onder stoelen of banken. De marine was naar zijn oordeel het enige wapen waar een land trots op kon gaan.

"Die kakis, wat is dat voor iets kinderachtigs", zei dan tot zijn vriend en stadsgenoot Etienne Dumon; en voor de luchtmacht had hij nog minder respect: "een vogel op een tak". Alleen de Marine brengt de nationale vlag in alle werelddelen.

Met de Belgische Zeemacht is hij nog ettelijke keren uitgevaren. De Zinnia die door de Duitsers onder de oorlog was omvormd tot een kanonneerschip onder de naam "Barbara" kwam opnieuw in de vaart nadat men het te Emden had aangetroffen. Maar het schip waar Delbaere zijn matrozenhart aan verpandde was het meteorologisch schip genaamd "Billet" naar de Belgische marinezeeheld die onder de oorlog stierf.

Na de oorlog was Omer Delbaere naar België terug gekomen met een versterkte anglofilie.

Zijn lectuur (The Tablett), zijn sigaretten (Players Navy), zijn borrels

(whisky) waren van Engelse origine en meestal gesmokkeld. Hij leefde in aanbidding voor alles wat Engels was: vooral Churchill en het weerstandsvermogen der Engelsen vereerde hij diep.

Zijn anglofilie ging zo ver dat hij zich ook in het dagelijks leven op zijn Engels inrichtte: zijn huis b.v. liet hij in tapis-plein leggen omdat hij dat bij de Angelsaksers had gezien en ieder jaar trok hij tegen Kerstmis tot na Nieuwjaar over het Kanaal. Sommigen namen hem die afwezigheid uit de kazerne op deze topdagen kwalijk, maar zijn vrienden gunden hem deze jaarlijkse kermis bij zijn Engelse vriend, de paardenfokker.

Onder de zomervakantie zat zijn huis te Oostende meestal vol Engelsen. Hij stoorde er zich niet aan dat ze niet katholiek waren; de zee had hem breed leren denken en voelen, en bij Delbaere deed men steeds de indruk op dat men hem een dienst bewees met een bezoek.

Hoe menselijk en begrijpend hij de taak van een aalmoezenier opvatte, blijkt uit het antwoord aan zijn opvolger die hem vroeg wat hij moest doen in de Zeemacht. "Volgende week is er een bal" zei hij, "en je moet daar heen."

Dan is hij definitief voor anker gaan liggen te Oostende: een afgevaaren schip dat onder de sloophamer komt.

Tot zijn geestesvermogens toe moesten er aan geloven. "Hoe vul je nu uw dagen?" vroegen zijn vrienden soms.

"Ik werk in mijn tuintje", zei hij dan en hij zette er nooit een voet in. Hij rookte alleen nog sigaretten aan de lopende band, dronk een dubbele whisky en zat naar de maquette van de Billet te kijken en liet alleen weten dat hij een schoon leven achter de rug had. Hij sprak in de voltooid verleden tijd, zo zelfs dat hij het niet eens meer besepte dat men hem ter verzorging naar Gent bracht. Het had ook weinig zin te weten waar hij was, zo hij niet meer naar zee kon. En zo is hij ook begraven. Verzamelaars van rouwgedachtenissen zullen het zijne moeten missen. Zo erg is dat precies niet. Veel groter zal het gemis zijn van de honderden die hem op zee hebben ontmoet en zijn vriend werden omdat hij een trouw en edel mens was en daardoor als priester de weg baande voor de genade.

P.S. Omer Delbaere had twee broers die eveneens priester waren namelijk Jozef en Hector. Ook had hij een zuster die te Gent religieuze was bij de Zuster van Liefde.

Dit verklaart dan ook waarom hij naar Gent werd overgebracht toen hij dement was geworden

25 JAAR NAUTICA

Onze vereniging telt nogal wat "zusterverenigingen" vzw's die eveneens actief zijn in de maritieme sector. Eén daarvan is VZW Nautica, opgericht in 1982, die zich tot doel stelt contacten te leggen tussen maritieme verzamelaars van speciale uitgaven van postzegels, scheepspost en bijzondere afstempelingen, postkaarten, boeken, medailles, zelfklevers, uniformen, e.d. Deze vereniging is vooral merkwaardig omdat de leden gespreid zijn over gans België (de publicaties zijn dan ook opgesteld in beide landstalen) en zelfs in onze buurlanden.

Nautica is aldus al 25 jaar jong en dit werd op zaterdag 24 februari ook onder de aandacht van de buitenwereld gebracht tijdens de 25ste algemene vergadering in de Marineclub van de Kazerne Bootsman Jonson te Oostende. De spilfiguur rond de werking van deze unieke vereniging is ongetwijfeld secretaris Paul Spruytte, tevens ook lid van onze Aquariumvereniging, die samen met voorzitter Roland Stubbe (eveneens een oud-gediende van de Zeemacht) voortdurend in de weer is om nieuwe en opmerkelijke initiatieven te nemen die de vzw in de kijker moeten zetten. Zo heeft Nautica als organisator van de voorverkoop van zegels "Zeilschepen" te Zeebrugge in 1995, alleszins een internationale faam verworven.

Duizenden bezoekers aan de "Cutty Sark Tall Ship Race" hebben er 'aangemeerd' aan de Nautica-stand om er zegels en filatelistische souvenirs te kopen die bij deze gelegenheid werden uitgegeven. Het is immers de gewoonte van Nautica om bij iedere grote maritieme gebeurtenis (Oostende voor Anker, Vlootdagen, Visserijfeesten, Defensiedagen...) een groot aanbod in dit bijzonder domein uit te brengen. Ook werd in 1996 gestart met het uitbrengen van eigen telefoonkaarten met een afbeelding van marine-eenheden zoals de Belgica, De Gerlache, Wandelaar, Westdiep enz.) met veel succes want de meeste reeksen zijn intussen uitverkocht. Blikvanger wordt dit jaar het in dienst nemen (in maart 2007) van het nieuwe fregat "BNS Leopold I – F930", wat aanleiding geeft tot de uitgifte van een duo-stamp met een afbeelding van het fregat. De speciale boordstempel wordt vervaardigd naar een ontwerp van Joel Moreau, voorzitter van de Parijse afdeling van de "Marcophilie Navala Française. En wie als maritieme verzamelaar lid wil worden van de vereniging, kan zich laten inschrijven bij vzw NAUTICA, P.B. 676 te 8400 Oostende

Een hartelijk proficiat voor deze jubilaris.....en nog vele jaren

R. Jansoone

Nederlands fregat Leopold I geleverd op 29 maart 2007.

De "Leopold I", het eerste fregat dat ons land van de Nederlandse Marine kocht, wordt op 29 maart geleverd. Het vaartuig zal in september 2008 volledig operationeel zijn. Dat heeft minister van Defensie André Fla-haut geantwoord op een schriftelijke vraag van kamerlid Ingrid Meeuw (VLD). Een tweede identiek schip, de toekomstige "Louise-Marie" een jaar later en zal in januari 2009 operationeel zijn met de bemanning van de huidige "Westdiep".

Deze beide polyvalente fregatten van het M-type werden in december 2005 van Nederland gekocht voor 230 miljoen euro. Dit bedrag omvat de aankoop, een lot wisselstukken en munitie, technische documentatie, het gepland onderhoud van één van beide schepen en de aanpassing van een dek om NH90-helikopter op te nemen die de regering van plan is te kopen.

In Nederland droegen de fregatten de namen "Karel Doorman" (de F827 en "Willem van der Zaan" (F829). Bij de Belgische Marine worden ze vernoemd naar het eerste vorstenpaar, namelijk "Leopold I" met rompnummer F930 en "Louise-Marie" met rompnummer F931.

De steden Nijvel en Sint-Niklaas worden de metersteden.

Deze m-fregatten werden gebouwd in de jaren '90 en zijn groter dan hun Belgische voorgangers (122 m lang tegen 106 m) en zijn uitgerust met ondermeer een 76 mm-kanon, luchtafweer- en zeeraketten.

(belga/hln07-02-07)

DE BOEIE

Tijdens het weekend van 16-18 maart 2007 werd in het sociale huis in de Kerkstraat te Oostende een Visserijweekend georganiseerd

Onze vereniging heeft daaraan deelgenomen door het organiseren van een maritieme kunsttentoonstelling in de grote zaal van dit buurthuis.

Een oproep werd vooraf gedaan voor deelname door onze ledenkunstenaars die omwille van plaatsgebrek maar telkens twee werken mochten tentoonstellen.

Hoewel er die beperkingen waren van plaats, aantal en duur hebben zeventien van onze vrienden zich bereid verklaard deel te nemen. Aldus kwam een mooie tentoonstelling tot stand en we danken hierbij zeer hartelijk en genegen onze vrienden-kunstenaars die deze activiteit hielpen waar maken.

Foto F. Weerbrouck

Niet alle werken konden aan de muur en sommige moesten op de tafels geplaatst worden op schilderezeltjes, waarvan er enkele gemaakt werden door aquariumpersoneel.

John Blommaerts • Jacky Catterman • Billy D'hondt • Marcel Lecleir • Agnes Dupont • Eddy Eneman • Roger Fockedeij • Roger Jooris • Germaine Nyssen • Willy Pierre • Valere Prinzie • Hugo Spaan • Stefano • Mia Tommelein • Danny Vanbillemont • Liliane Vandenbroucke • Guy Van Iseghem

Tijdens de opening en de receptie op vrijdagavond 16 maart werd een inleidende toespraak gehouden door V.N.A.O.-voorzitter Robert Coelus en O.C.M.W.-voorzitter Franky Deblock.

Willy Pierre en echtgenote hadden gezorgd voor de vishapjes en de echtgenote Anna van bestuurslid F. Weerbrouck en de echtgenote Lucienne van bestuurlid F. Guilbert zorgden voor de bediening van hapjes en drank. Was er wat weinig volk op de zaterdag dan was het op de zondag een overrompeling.

Aan alle vrijwillige medewerkers van de tentoonstelling een zeer hartelijke dank. Alle onkosten werden betaald door onze vereniging.

Lijst steunende leden afgesloten 15 maart 2007

<i>A, Argenta Danneel Guido</i>	<i>De Maalboot</i>
<i>A, immo Vyva buba</i>	<i>De Mey Jef</i>
<i>A, vzw M.S.O.</i>	<i>De Rycker Clothilde</i>
<i>A, vzw De Ijslander</i>	<i>De Vos Bjorn</i>
<i>Alleman Fernand</i>	<i>De Vos Jacqueline</i>
<i>Allemeersch Guido</i>	<i>Decoster Odette</i>
<i>Andriesen Karel</i>	<i>Demaré Wim</i>
<i>Anseeuw Michel</i>	<i>Demeere Henri</i>
<i>Barbaix Rachel</i>	<i>Derdeyn Fernandus</i>
<i>Belpaeme Blanche</i>	<i>Desnerck Roland</i>
<i>Berard - Mouque Julien</i>	<i>Devriendt François- Van Troost</i>
<i>Beyen Marc</i>	<i>Dewaegenaere Joanna</i>
<i>Bienfet Ronald</i>	<i>Dierckens Bernard</i>
<i>Billiet Diane</i>	<i>Dirickx Kamiel</i>
<i>Billiet Kurt</i>	<i>Dufait Roland</i>
<i>Billouw Hendrik</i>	<i>Eerebout Edgard</i>
<i>Blommaert François</i>	<i>Fam, Yde-Deliere</i>
<i>Borny Rolande</i>	<i>Galant R, - Van Harteveel S,</i>
<i>Bossaert Jurgen</i>	<i>Garsbeke</i>
<i>Boulanger Hendrik</i>	<i>Geedts André</i>
<i>Boumans Anne Marie</i>	<i>Germonpré Eddy</i>
<i>Callewaert - Seys Hilda</i>	<i>Geryl André</i>
<i>Carly Ronald</i>	<i>Ghevaert Christianne.</i>
<i>Carton Celina</i>	<i>Ghys - Lenaers Marceline</i>
<i>Catteceur Kris</i>	<i>Goderis Roger</i>
<i>Christiaen Norbert</i>	<i>Goorens Marie-Louise</i>
<i>Albert Claes, Adv.</i>	<i>Goormachtig - Peel</i>
<i>Claessens - Versluys Herman</i>	<i>Gorens Astrid</i>
<i>Cleremans André</i>	<i>Heirwegh Eddy-Bastini</i>
<i>Cloet Anna</i>	<i>Helsen Ludo</i>
<i>Coelus - Vandenberghe Lieven</i>	<i>Helsen Yolande</i>
<i>Coelus Robert</i>	<i>Helsen-Vercammen</i>
<i>Cordemans Louis</i>	<i>Herman Gilbert</i>
<i>de Bruin H.</i>	<i>Herman Libin</i>
<i>De Bruycker Nicole-Pieters R,</i>	<i>Hermans Germania</i>
<i>De Donder Fernand -Goethals Rika</i>	<i>Hoornaert Elise</i>
<i>De Groote Theophiel</i>	<i>Hubert Georges</i>
<i>De Loddere Thibault</i>	<i>Jacobsen Jean</i>

Jansoone R.J.A.
Julius Sabbe Studiekring vzw
Kiekens Willy
Knobl Heidi
Lachat Freddy
Lambert Geert
Lauwers Leopold
Leemans Herman
Lievens William
Luca Del Monte-Vandenberghe Luc
Mabieu Marie Christine
Martinsen Eduardus
Mille Henri
Moyaert Luc-Belpaeme Christiaene
Pickery Roger
Pillu Raymond
Plaetevoet Raymond
Prinzie Valere
Remaut Jeannette
Roels Antoine- Panesi
Sanders Laura
Serie Edmond
Severijns Natalis
Severy R,
Smeyers Victor
Sobry Ghislaine
Soetaert - Versluis
Spaan Hugo
Swinen Frank
Thyses Bernadette
Ulin Eddy
Ulin Georges
Van Acker André
Van Coillie Georges.M.
Van De Wynckel Th,-De Clerck
Van Der Cruyssen Gabriel
Van Loo Roland
Van Melkebeek Honoré Franck Julienne
Van Ossel Jeannine

Van Vooren Rita
Vanbillemont Prosper
Vande Castele L.
Vandecasteele Jean
Vandekerckhove Marc
Vandenberg Roger
Vandenbogaerde Gerard
Vandendriessche Gilbert
Vandenkerckhove Alexandra
Vanhee Roger
Vanhooren Karine
Vanslebrouck Philip
Vansteene Urbain
Vansuyt Ronald
Vantorre Amedé
Vanwalleghe René-Vandewalle
Verburgh André
Verduyve Oscar
Vermynck Danny
Versluis Willy
Vyvey Jean
Walrave Luc
Westerlinck René
Zeegenootschap De Vuurtoren

*Deze lijst vermeldt de leden die
 12,50 euro en meer als lidgeld
 betaalden. Hun belangrijke
 steun verruimt de werking van
 de vereniging. Een zeer harte-
 lijke dank.*

*Deze lijst werd voorlopig afge-
 sloten op 15 maart 2007.
 Er kunnen er nog bijkomen.*

ONS GAZETJE

In memoriam

1. Op 14 januari 2007 overleed plots Lucien Desmit (72 j.) reden van 0.29 en 0.190. Hij was de peetvader van de Oostendse kustvisserij en vele jaren het noordzeeaquarium zeer genegen. Zijn uitvaart was op 19 januari in de Sint Petrus en Pauluskerk te Oostende.
2. Enkele dagen later was er eveneens in de Sint Petrus en Pauluskerk van Oostende de uitvaart van rustende hoofdaalmoezenier van de Marine, Daniel Van Parijs (85 j) Hij was voorheen collegeleraar, directeur van de visserijschool Paster Pype, aalmoezenier van de Marine en ging mee op zee tijdens zeereizen van de kadetten van de Hogere Zeevaartschool en was ook lid van onze vereniging.
3. Op 2 maart 2007 was het de uitvaartdienst van Joseph Eerebout (91 j.) die zijn laatste levensdagen sleet in het Zeemanshuis Godtschalck te Oostende. Joseph was de vader van medelid Eddy Eerebout, tevens reder van de kustvisserij.
4. Medelid John Brouckxon (85 j.) overleed op 7 maart 2007. Hij was zeeloods op rust, lid van de brigade Piron en erevoorzitter van de Federatie van de Belgische Zeelieden. Hij werd ten grave gedragen na de H. Mis op 14 maart in de St. Franciscuskerk te Oostende

Aan de families van onze overleden medeleden onze oprechte deelneming.

2. Op ons jaarlijks ledenfeest in zaal Groeneveld te Oostende waren er dit jaar 75 aanwezigen. Wat minder dan vorige jaren wegens verschillende redenen. Het was echter een spetterend feest met goochelaar Papa Chico , charmezanger Johnny White en DJ Moustache Bolle.

Het feestmaal was bijzonder lekker en schepen Yves Miroir en havenkapitein P. Vermandel waren zoals steeds present

3. Tijdens het pinksterweekend van donderdag 25 mei tot 28 mei is er de maritieme manifestatie Oostende voor Anker Onze vereniging zal deelnemen met een stand.

4. De lijst met de aanbreng van levend biologisch materiaal door onze vissers zal gepubliceerd worden in volgend tijdschrift. In 2006 werden levende vissen meegebracht door de vaartuigen 0.20, 0.29, 0.63, 0.116, 0.190, 0.191, 0.369, 0.700, Z.85.

Aan alle schippers en bemanningen een zeer hartelijke dank.

5. Er zijn nog wat leden die hun jaarlidgeld niet vereffend hebben. Zij krijgen opnieuw een overschrijvingsformulier bij dit tijdschrift en een kattebelletje om aan de vergetelheid te herinneren